Az Európai Unió
Hivatalos Lapja

HU
C sorozat

C/2025/4206

2025.8.20.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye

Európa újraiparosítása – lehetőség a vállalkozások, a munkavállalók és a polgárok számára a megélhetési válság kontextusában

(saját kezdeményezésű vélemény)

(C/2025/4206)

Előadó: **Andrés BARCELÓ DELGADO (ES/I)**

Társelőadó: **Monika SITÁROVÁ (SK/2. kategória)**

Tanácsadó:	Vega GIL OYAREGUI (az I. Csoporthoz tartozó előadó felkérésére) Juan José LUIS DELGADO (a 2. kategóriához tartozó társelőadó felkérésére)
Közgyűlési határozat:	2024.12.5.
Jogalap:	Eljárási szabályzat 52. cikk (2) bekezdés
Illetékes szekció:	Ipari Szerkezetváltás Konzultatív Bizottsága (CCMI)
Elfogadás a szekcióülésen:	2025.6.4.
Elfogadás a plenáris ülésen:	2025.6.18.
Plenáris ülésszak száma:	597.
A szavazás eredménye: (mellette/ ellene/tartózkodott)	197/0/2

PREAMBULUM

Ez a vélemény a megélhetési válságról szóló EGSZB-véleményekből álló csomag része. Ebben a véleménycsomagban az EGSZB megvizsgálja e szakpolitikai kihívás különböző aspektusait, továbbá átfogó és széles körű ajánlásokat fogalmaz meg az európai és nemzeti politikai döntéshozók, a civil társadalmi szervezetek és más érdekelt felek számára. A csomag hét „ágazati véleményt” ([1]) tartalmaz, amelyek mindegyike egy adott szakpolitikai terület kérdéseivel foglalkozik. Emellett egy „átfogó vélemény” ([2]) ismerteti azokat az átfogó szakpolitikai ajánlásokat, amelyek a megélhetési válság egészének kezelésére és a jövőbeli válságokkal szembeni reziliencia kiépítésére irányulnak.

1. Következtetések és ajánlások

1.1. Az EGSZB üdvözli az Európai Bizottság versenyképességi iránytűre irányuló kezdeményezését, amely az uniós gazdaság versenyképességének javítására összpontosít, hogy behozza az USA-hoz és Ázsiához képest fennálló lemaradást. A versenyképességi iránytű kidolgozásának egyértelmű teljesítmény-mérőszámokat kell magában foglalnia, hogy az uniós intézmények és az érdekelt felek nyomon követhessék az iránytűben foglalt valamennyi feladat teljesítését. Az EU versenyképességének javításához több magán- és közberuházásra is szükség van.

([1]) EGSZB-vélemények: *Európa újraiparosítása – lehetőség a vállalkozások, a munkavállalók és a polgárok számára a megélhetési válság kontextusában; Válságok nélkül – Intézkedések a reziliens, összetartó és inkluzív európai gazdaságért* (HL C, C/2025/3195, 2025.7.2., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3195/oj); *Hogyan járulnak hozzá az egységes piac működési zavarai a megélhetési költségek emelkedéséhez?* (HL C, C/2025/3189, 2025.7.2., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3189/oj); *A fosszilis tüzelőanyagok támogatásának fokozatos megszüntetése az európai versenyképesség biztosítása, a megélhetési válság enyhítése és az igazságos átmenet előmozdítása mellett* (HL C, C/2025/3191, 2025.7.2., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3191/oj); *Az ellátási láncok széttagoltsága és ennek hatása a megélhetési költségekre* (HL C, C/2025/4209, 2025.8.17., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4209/oj); *Hogyan kezeljük a vásárlóerő csökkenését és az egyenlőtlenségek, a kirekesztés és a marginalizálódás erősödésének kockázatát?* (HL C, C/2025/4208, 2025.8.17., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4208/oj); *A közlekedés, az energia és a lakhatás árának emelkedése: a minőségi közszolgáltatások szerepe a magas megélhetési költségek kezelésében* (HL C, C/2025/3192, 2025.7.2., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3192/oj).

([2]) ECO/660 – *A szervezett civil társadalom ajánlásai a megélhetési költségekkel kapcsolatos válság kezelésére* (folyamatban).

1.2. Az Európai Bizottság 2025. évi munkaprogramjában szerepel egy cselekvési terv a megfizethető energiára vonatkozóan. Az EGSZB azt szeretné, hogy az Európai Bizottság garantálja, hogy a terv biztosítani fogja a villamosenergia-ellátást, valamint a stabil, versenyképes és kiszámítható árat. Ki kell terjednie továbbá az alacsony szén-dioxid-kibocsátású energiára is, a megújuló energiaforrásokon és a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokon keresztül.

1.3. A nyitott stratégiai autonómiának az újraiparosítási folyamat középpontjában kell állnia, biztosítva a nyersanyagokhoz való hozzáférést, diverzifikálva a forrásokat és ellenállóbbá téve az uniós gazdaságot. Annak érdekében, hogy a vállalatokat arra ösztönözzék, hogy termelésüket az EU-ba helyezzék át, az EGSZB egy értéklánc-alapú megközelítésen alapuló iparpolitika elfogadását ajánlja. Ez a megközelítés hangsúlyozza, hogy az átállás szempontjából mind az upstream, mind a downstream tevékenységek egyformán fontosak, ami a nem uniós országokkal kialakított partnerségek számának növelésével, valamint az EU saját nyersanyag-kitermelő iparágai növekedésének támogatása érdekében az engedélyezési eljárások egyszerűsítésével érhető el, biztosítva ugyanakkor a munkaügyi, szociális és környezetvédelmi normák tiszteletben tartását.

1.4. Az uniós jogalkotóknak fel kell használniuk az ipar dekarbonizációjának felgyorsításáról szóló, küszöbön álló jogszabályt az alternatív és körforgásos gazdasági üzleti modellek fenntarthatóságának biztosítására azáltal, hogy gyorsított engedélyezést, pénzügyi támogatást és szakpolitikai támogatást nyújtanak az átállással foglalkozó vállalkozásoknak. A körforgásos gazdaságról szóló jogszabályra irányuló javaslatnak egyértelmű üzenetet kell küldenie a körforgásos vállalkozások támogatásáról, megnyugtatva a befektetőket arról, hogy az EU ideális környezet a tiszta megoldások kidolgozásához.

1.5. Az egységes piac szociális dimenziójának megerősítése érdekében a szociális párbeszédet és ezen belül a kollektív tárgyalásokat be kell építeni az újraiparosítási folyamatba.

1.6. Az újraiparosításhoz célzott, konkrét célkitűzésekkel rendelkező innovációs programra van szükség, amely a meglévő iparágakra és az új fejleményekre egyaránt kiterjed, és szociális párbeszéden alapul. Ehhez a programhoz közberuházásokra van szükség, amelyeket a tisztaipar-megállapodásban felvázolt szociális feltételeknek kell kísérniük.

1.7. Az EGSZB azt javasolja, hogy az EU mozdítsa elő a köz- és magánszféra közötti partnerségi programokat az ipari beruházások fellendítése érdekében, külön részt szentelve bennük a fiatalok vállalkozói készségének előmozdítására a feldolgozóiparban. A programnak elő kell mozdítania a közintézmények és a magánvállalkozások közötti együttműködést az innováció és az új technológiák forgalmazásának felgyorsítása érdekében.

1.8. Az EGSZB kéri, hogy a készségek uniójáról szóló, küszöbön álló európai bizottsági javaslat gondoskodjon arról, hogy az egész EU-ban közvetlenül elismerjék és érvényesítsék a munkavállalók készségeit, amennyiben azokat egy tagállam hatóságai már elismerték. Ez csökkentené a bürokratikus terheket. Az Európai Bizottságnak uniós szintű programot kell indítania arra, hogy a fiatalabb generációk körében népszerűsítse a méltányosan megfizetett ipari tanulószerződéses gyakorlati képzéseket, ezzel támogatva a munkaerő reziliensebbé tételét. Emellett az Európai Bizottságnak a szociális párbeszéd keretében eszközöket kell biztosítania a változások előrejelzéséhez és kezeléséhez, olyan méltányos átállási pályát kínálva, amely magában foglalja a munkaerő továbbképzését és átképzését.

1.9. A tiszta közbeszerzési rendszer lehetőséget kínál arra, hogy megkülönböztetésmentes módon lendítsük fel és ismerjük el az uniós vállalatok fenntarthatósági erőfeszítéseit.

1.10. Az EGSZB azt kéri, hogy – a versenyképesség fokozásához, valamint ahhoz, hogy az ipari termelés az EU-ban maradjon és fejlődjön – az omnibusz csomagok biztosítsák a szabályozási koherenciát és a jogbiztonságot a vállalatok és a munkavállalók számára, egyszerűsítsék az engedélyezési eljárásokat, egyértelműbbé, rövidebbé és kiszámíthatóvá téve azokat, valamint csökkentsék a jelentéstételi munkafolyamatokat és kerüljék a többszörös jelentéstételt. A tiszta technológiákra vonatkozó szabványok Unió-szerte történő harmonizálása szintén megkönnyítheti a vállalkozások piacra lépését és megfelelését.

2. **Általános megjegyzések**

2.1. Míg egyes makrogazdasági mutatók arra utalnak, hogy az uniós gazdaság elfogadható módon teljesít, alacsonyabb inflációval, nagyon alacsony munkanélküliségi rátával és jobb energiaköltségekkel, mint a 2022. évi energiaválság idején, az Európai Bizottság 2023. őszi Eurobarométer felmérése megállapította, hogy az uniós polgárok 93 %-a szerint **a megélhetési költségek emelkedése** a legsürgetőbb probléma ([3]). Továbbra is így érzik: a megélhetési költségek (42 %) és a gazdasági helyzet (41 %) voltak azok a fő témák, amelyek arra késztették az európai polgárokat, hogy szavazzanak a legutóbbi, tavaly júniusi európai választásokon ([4]). Emellett az Eurofound legutóbbi, 2024. évi nagyszabású felmérése szerint „a 2023. évi 22 %-hoz képest több válaszadó számolt be arról, hogy az előző évhez képest nehezebb a megélhetés, és a válaszadók 30 %-a nyilatkozott úgy, hogy nehéz vagy nagyon nehéz a megélhetés” ([5]).

2.2. Európa jelenleg azzal a **kettős kihívással** küzd, hogy kezelje a megélhetési válságot és visszafordítsa az ipar leépítésének hosszú távú hatásait. E két kérdés szorosan összekapcsolódik, és Unió-szerte jelentős következményekkel jár a vállalkozásokra, a munkavállalókra és a polgárokra nézve.

2.3. A **megélhetési válság** fő okai a következők:

2.3.1. Az **infláció** 2021-ben emelkedett, amit a Covid19 utáni gyors gazdasági fellendülés táplált, elérve a 2,9 %-ot. Az ukrajnai háború és az energiaválság 2022-ben 9,2 %-ra növelte a 2022. évi inflációs rátát. Kismértékű, 6,4 %-ra történő visszaesést követően az inflációs ráta 2024-ben 2,6 %-ra mérséklődött. Az infláció érzése azonban nagyon erős, mivel a háztartási árukosárban foglalt termékek ára tartósan emelkedő tendenciát mutat ([6]). Az infláció jelentősen csökkentette a vásárlóerőt, ami hatalmas pénzügyi nyomást gyakorol a közepes és alacsony jövedelmű háztartásokra.

2.3.2. Bár a nagykereskedelmi **villamosenergia- és gázárak** 2022 vége óta jelentősen csökkentek, a szabályozási intézkedések, a piaci feltételek és a folyamatos geopolitikai feszültségek által befolyásolt ingadozásokkal együtt továbbra is a történelmi szint kétszeresét mutatják ([7]). A villamosenergia-piac közelmúltbeli reformja nem hozta meg a kívánt eredményt, mivel a lehívási sorrend (a marginális árképzési rendszer) megakadályozza, hogy a fogyasztók teljes mértékben kihasználják a megújuló energia alkalmazásának előnyeit. A Draghi-jelentés rámutat az EU és az USA közötti jelentős villamosenergia- és gázárkülönbségre ([8]). Az energiaköltségek továbbra is kritikus problémát jelentenek nemcsak az ipar számára, amely a közlekedés mellett az egyik legnagyobb energiafogyasztó, hanem a leginkább kiszolgáltatottabb helyzetben lévő háztartások számára is.

2.3.3. A **gazdasági egyenlőtlenségre** gyakorolt hatás változatos és többdimenziós: hat a jövedelemre, az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférésre és az oktatásra. A 2024-es uniós reálbérek az előrejelzések szerint még mindig 1,1 %-kal elmaradnak a 2019-es szinttől. Sok alacsony jövedelmű és a jövedelmi alsó-középréteghez tartozó háztartás még ma is érzi a vásárlóerején a korábbi magas infláció kedvezőtlen hatásait. Különösen a munkavállalók esetében az anyagi és szociális nélkülözés és a pénzügyi nehézségek szintje továbbra is magas a 2022 előtti helyzethez képest ([9]). Ugyanakkor egyes társadalmi csoportok másoknál nagyobb mértékben érintettek: a gazdasági egyenlőtlenség az alacsonyan képzett munkaerőt, a nőket és a fiatalokat sújtja a legjobban. A tartós hatásokat még tanulmányozni kell ([10]).

2.3.4. A megélhetési válság, az emelkedő energiaárak és a Covid19 világjárvány hatása súlyosbították **a lakhatás megfizethetőségével** kapcsolatos problémákat. Emellett az olyan strukturális tényezők, mint az urbanizáció, a demográfiai változások és az ingatlanba történő spekulatív beruházások, növelték a lakhatási költségeket ([11]). A túlzottan magas lakhatási költségek nemcsak az alacsony, hanem a közepes jövedelmű háztartásokat, valamint a fiatalokat is érintik. A fiatalok számára alighanem a megfizethető lakhatás jelenti a legnagyobb kihívást, ami megakadályozza őket abban, hogy önálló életet kezdjenek. Bár 2023 végén a fiatalok munkaerőpiaci helyzete kedvezőbb volt, mint az elmúlt években, továbbra is számos tényező akadályozza függetlenné válásukat, ilyenek például a növekvő megélhetési költségek, valamint az, hogy nem tudnak elköltözni a szülői otthonból ([12]).

([3]) 2022. évi Eurobarométer felmérés.
([4]) 2024. évi Eurobarométer felmérés.
([5]) Quality of life in the EU in 2024 – Results from the Living and Working in the EU e-survey, 2025, Eurofound.
([6]) Eurostat.
([7]) Energy prices and costs in Europe, 2024, Európai Bizottság.
([8]) Draghi-jelentés: The future of European competitiveness.
([9]) Labour Market and Wage Developments in Europe – Annual Report 2024 (A munkaerőpiac és a bérek alakulása Európában, 2024. évi éves jelentés). Foglalkoztatási Főigazgatóság, Európai Bizottság.
([10]) Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete, 2021.
([11]) EPRS, az Európai Parlament Kutatószolgálata, 2024.
([12]) Eurofound, 2023.

2.4. **Dezindusztrializáció** Európában

Az elmúlt évtizedekben Európa a dezindusztrializáció folyamatán ment keresztül, amely jelenleg is tart, és az jellemzi, hogy a feldolgozóiparnak a gazdaság egészéhez való hozzájárulása folyamatosan csökken. Az elmúlt években az ipar GDP-ből való részesedése a 2005. évi 21,0 %-ról 2022-re 18,5 %-ra csökkent ([13]). A feldolgozóipari munkahelyek száma 2008 óta folyamatosan, megállíthatatlan ütemben csökken az egész kontinensen, ennek hatása pedig nemcsak az alacsony képzettséget igénylő álláshelyeket érinti, hanem a magasan képzett szakembereket is ([14]). Ezt az elmozdulást számos tényező vezérelte:

2.4.1. Globalizáció: A vállalatok a költségek csökkentése érdekében hagyományosan kiszervezték az ellátási láncokat és gyártási kapacitásukat. A gyártás alacsonyabb munkaerőköltségű régiókba történő áthelyezése a termelés áthelyezését eredményezte, ami Európában gyárbezárásokhoz és munkahelyek megszűnéséhez vezetett.

2.4.2. A technológiai alkalmazkodás késedelme és az innovációba való beruházások elégtelensége: Az automatizálás és a digitalizáció terén elért előrelépések csökkentették a hagyományos ipari munkahelyek iránti keresletet, eltérést eredményezve a munkaerő készségei és a modern iparágak szükségletei között.

2.4.3. A szolgáltatásokra történő szakpolitikai összpontosítás: Számos európai gazdaság egyre inkább a szolgáltatásorientált ágazatokat részesíti előnyben, ami egyes esetekben ahhoz vezetett, hogy kevesebb figyelmet fordítanak a hagyományos feldolgozóiparra. Ez a változás is hozzájárult az ipari tevékenységek visszaeséséhez, és rávilágított arra, hogy kiegyensúlyozottabb szakpolitikai megközelítésre van szükség.

2.4.4. Az uniós kereskedelem- és iparpolitika, a környezetvédelmi és szabályozási politikák, a demográfiai változások, a munkaerőhiány, az elégtelen szintű beruházások és a csökkenő versenyképesség szintén fontos szerepet játszik a dezindusztrializáció folyamatában.

2.4.5. A dezindusztrializáció következményei messzire nyúlnak. Az egykor virágzó feldolgozóiparral rendelkező régiókban gazdasági stagnálás, magasabb munkanélküliségi ráta és a regionális egyenlőtlenségek növekedése tapasztalható. Az ipari kapacitás elvesztése növelte Európa importfüggőségét is. Ez kiszolgáltatottá tette a kontinenst a globális ellátási láncok és energiapiacok sebezhetőségeinek, amint azt a Covid19 világjárvány tapasztalatai is megmutatták.

2.5. **Az ipar ismét a politikai napirend része**

A legjobb választás az újraiparosítás lenne, és stratégiai utat kínálna a következőkhöz:

2.5.1. A gazdasági reziliencia növelése: A tulajdonlással összefüggő teljes költségek növekedése, a bérek emelkedése – a nem uniós országokban is –, a növekvő szállítási költségek, a magasabb behozatali vámok és költségek, valamint az esetleges ellátási zavarok mind rontják a kiszervezett ellátási láncok szokásos költségelőnyét. A helyi termelés növelésével és a változékony globális ellátási láncoktól való függés csökkentésével Európa fokozhatja gazdasági stabilitását és növelheti stratégiai autonómiáját.

2.5.2. Az innováció előmozdítása: Az ipar az innováció fő mozgatórugója a termékek, folyamatok és szolgáltatások terén. A digitalizációval és a mesterséges intelligenciával, a robotikával és a körforgásos gazdasággal kapcsolatos új kihívások létfontosságú lehetőséget kínálnak az EU számára. Jelenleg az Ipar 5.0 alakítja és határozza meg az újraiparosítást. A cél egy modern, versenyképes és fenntartható ipari bázis megteremtése.

2.5.3. A fenntarthatóság előmozdítása: A fenntartható gyakorlatok és a körforgásos gazdaság ipari tevékenységekbe való integrálása segítheti az EU-t ambiciózus éghajlat-politikai céljainak elérésében, miközben csökkenti a nyersanyagoktól való függőségét és új piaci lehetőségeket teremt.

2.5.4. Minőségi és biztonságos munkahelyek biztosítása, valamint állandó szociális párbeszéd: Az ipar ösztönzi a foglalkoztatást, és biztosítja a társadalmi integrációt és stabilitást.

2.5.5. Egyes országokban sikeresnek bizonyult annak a módszernek az alkalmazása, hogy a munkavállalók szövetkezeti formában kivásárolják a vállalkozásokat. Ezt más uniós országokra is ki lehetne terjeszteni. Megfelelő strukturálás esetén ezzel munkahelyeket és termelési helyszíneket lehet megőrizni.

([13]) National accounts and GDP, Eurostat, 2024.
([14]) The changing structure of employment in the EU: Annual Review 2023, Eurofound, 2023.

2.6. **Stratégiai szakpolitikai háttér:**

Az EU versenyképességéről szóló Draghi-jelentéssel és az Európai Bizottság kezdeményezéseivel összhangban lévő szakpolitikai kezdeményezések révén az uniós iparnak fel kell zárkóznia fő kereskedelmi partnereihez, például az USA-hoz és Kínához.

2.6.1. A tisztaipar-megállapodás egyértelmű utat javasol ahhoz, hogy a dekarbonizációra, a tiszta technológiákra és a beruházások ösztönzésére összpontosíthassunk. Az Európai Bizottság hozzá fog járulni egy növekedésösztönző szabályozási keret kialakításához, támogatva az ipart az innovációra, a növekedésre, a termékek gyártására és a szolgáltatások nyújtására irányuló erőfeszítéseiben, együttműködve valamennyi érdekelt féllel annak érdekében, hogy minden egyes értéklánc számára célzott megoldásokat biztosítsanak.

2.6.2. A „versenyképességi iránytű” az európai versenyképesség jövőjéről szóló Draghi-jelentésben foglalt ajánlásokra épül. Három fő cselekvési területet határoz meg: innováció; dekarbonizáció és versenyképesség, illetve biztonság és reziliencia. Emellett öt horizontális tevékenységet is meghatároz: egyszerűsítés, az egységes piac előtt álló akadályok csökkentése, a versenyképesség finanszírozása, a készségek és a minőségi munkahelyek előmozdítása, valamint a szakpolitikák uniós és nemzeti szintű harmonizálása és koordinációja. A program a bürokrácia „példa nélküli” csökkentését fogja eredményezni, különös tekintettel az európai kkv-kra, és magában foglal egy versenyképességi koordinációs eszközt, amely segíti a tagállamokat a közös stratégiai érdekű projektekben való együttműködésben.

3. **Részletes észrevételek**

3.1. A dezindusztrializáció és a megélhetési válság kiváltó okainak kezelésével Európa megragadhatja ezt az alkalmat arra, hogy újjáélessze gazdaságát, megerősítse a munkaerőt, és javítsa polgárai életminőségét. Íme néhány kulcsfontosságú szempont és lehetőség:

A vállalkozások számára:

3.1.1. Az újraiparosítás lehetőséget kínál a fejlett technológiák kiaknázására, előmozdítja az **innovációt** és fokozza a globális **versenyképességet**. Az európai iparágak vezető szerepet tölthetnek be a zöld és digitális átalakulás terén.

3.1.2. Az ipar újjászületésének ösztönzésével és a termelés áthelyezésével a vállalkozások csökkenthetik a globális **ellátási lánc** zavaraiból eredő kockázatokat és stabilizálhatják a költségeket.

3.1.3. Az uniós éghajlat-politikai célokhoz igazodó **fenntartható gyakorlatok** elfogadása új piacokat nyithat meg a környezetbarát termékek és szolgáltatások számára.

A munkavállalók számára:

3.1.4. Az iparra való újbóli összpontosítás számos ágazatban biztosíthatja a **jól fizető, stabil munkahelyeket**, kezelve a dezindusztrializáció által súlyosbított munkanélküliségi problémákat.

3.1.5. Az **oktatásba és a szakképzésbe** való beruházás olyan munkaerőt biztosít, amely képes megfelelni a modern iparágak igényeinek.

3.1.6. A helyi és reziliens iparágak **stabilabb foglalkoztatási lehetőségeket** biztosítanak, csökkentve a változékony globális piacoktól való függőséget.

3.1.7. Ha a fenntartható és etikus gyakorlatok kerülnek a középpontba, a munkavállalók élvezhetik a **jobb munkafeltételek** és a fokozott állásbiztonság előnyeit.

A polgárok számára:

3.1.8. A virágzó ipari ágazat előmozdítja az általános **gazdasági stabilitást**, javítja az életszínvonalat és csökkenti a szegénységet.

3.1.9. Az ipar minőségi munkahelyeket biztosít, amelyek az ipar által fizetett adókkal együtt biztosítják az infrastruktúrába és a szolgáltatásokba történő **közberuházásokat**.

3.1.10. A megújult ipari övezetek jobb infrastruktúrát, jobb közszolgáltatásokat és **élénk helyi gazdaságokat** eredményezhetnek.

3.2. Összességében az újraiparosítás jelentős hosszú távú előnyökkel járhat, ugyanakkor olyan kihívásokat is felvet, amelyek mind uniós, mind tagállami szinten összehangolt erőfeszítéseket igényelnek, és amelyeket átgondolt szakpolitikai és stratégiai tervezéssel kell kezelni:

3.2.1. Az egyik legnagyobb kihívás a szakképzett munkaerő vonzása és megtartása. Az ipar más gazdasági tevékenységekkel verseng azon, hogy vonzza és megtartsa a legkiválóbb tehetségeket. Ehhez stabil munkahelyekre, versenyképes fizetésekre és karrierfejlesztésre van szükség. A minőségi munkahelyekre vonatkozó ütemterv az Európai Bizottság pozitív kezdeményezése, mivel a jó minőségű munkahelyek és a tisztességes munkakörülmények döntő fontosságúak a munkavállalók vonzásához. Emellett intézkedéseket kell végrehajtani a lakosság egyes, a munkaerőpiacon jelen nem lévő szegmenseinek aktivizálására, illetve a szükséges készségekkel és egyéb eszközökkel való felvértezésére, különös tekintettel a nőkre, a fiatalokra és a migránsokra, valamint más kiszolgáltatott csoportokra. Emellett a tagállamoknak nyitottnak kell lenniük a nem uniós országokból érkező képzett munkavállalók egyszerűsített, nem bürokratikus módon történő fogadására. Ez magában foglalja a munkavállalási engedélyekkel kapcsolatos eljárások felgyorsítását, a külföldi képesítések elismerését és az egyenlő bánásmód biztosítását. Az EU-nak arra kell törekednie, hogy a világ minden részéről származó szakképzett munkaerő preferált úticéljává váljon.

3.2.2. A technikai és humán készségek fejlesztése és képzések, valamint egyértelmű karrierút és szakmai kilátások biztosítása a munkavállalók számára: Az iparágak fejlődésével folyamatosan szükség van a munkaerő képzésére és átképzésére, a készségek és a munkaerőpiaci igények közötti megfelelő összhang biztosítása érdekében. A képzett és reziliens munkaerő különösen fontos a kettős átállással szembesülő ágazatokban. Üdvözöljük továbbá az Európai Bizottság arra irányuló felhívását, hogy módosítsák az állami támogatási szabályokat és a közberuházásokat kössék szociális feltételekhez, hogy jobb ösztönzőket biztosítsanak az ipar számára a továbbképzésbe, az átképzésbe, a minőségi munkahelyekbe és a munkaerő-toborzásba való beruházásokhoz az igazságos átmenet érdekében. A készségek uniójának és a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika területére vonatkozó stratégiai oktatási tervnek e cél elérésre kell törekednie. Ennek a képzésnek biztosítania kell, hogy ha egy tagállam hatóságai már elismerték egy munkavállaló készségeit, akkor azokat közvetlenül elismerjék és érvényesítsék az egész EU-ban, ezzel csökkentve a bürokratikus terheket.

3.2.3. A technológiai fejlődés gyors üteme szükségessé teszi az iparágak folyamatos alkalmazkodását és innovációját. Az iparnak támogatnia kell a digitális átalakulást, amely magában foglalja az új technológiák bevezetését, különös tekintettel egy olyan szilárd kiberbiztonsági megközelítésre, amely garantálja az adatintegritás és a személyes jogok teljes körű tiszteletben tartását.

3.2.4. Az újraiparosítás és a dekarbonizáció ugyanakkor kihívást jelent. Az iparágaknak egyensúlyt kell teremteniük a növekedés, valamint a környezeti és társadalmi fenntarthatóság között. A környezetvédelmi szabályozások és a fogyasztói elvárások teljesítéséhez elengedhetetlen a fenntartható gyakorlatok integrálása az ipari folyamatokba. Ez vonatkozik a zöld technológiák bevezetésére, a szénlábnyomok csökkentésére és a körforgásos gazdaság elveinek előmozdítására. Ösztönzőkkel kell előmozdítani a körforgásos termékeket és a körforgásos jellegen alapuló innovatív üzleti modelleket, lehetővé téve számukra, hogy továbbra is versenyezzenek a hagyományos és nyereséges üzleti modellekkel, és megfizethetővé tegyék a „zöld” és „tiszta” termékeket és szolgáltatásokat.

3.2.5. Szabályozási és adminisztratív terhek, valamint határon átnyúló kérdések: Gyakran bonyolultnak és nehézkesnek tekintik az EU szabályozási környezetét és közigazgatási jóváhagyási eljárásait – az uniós vállalkozások 32 %-a ugyanis beruházási tevékenységeinek „jelentős akadályaként” azonosítja a szabályozásokat ([15]). A vállalkozások jelentős megfelelési költségekkel és adminisztratív késedelmekkel szembesülnek az engedélyek és jóváhagyások beszerzése terén, ami eltántoríthatja őket a beruházásoktól és az innovációtól. Az egységes piac ellenére a nemzeti szabályozások, szabványok és eljárások közötti különbségek akadályozzák a piacra lépést, és növelik a több uniós országban működő vállalkozások költségeit. Az egyszerűsítés nem deregulációt jelent. Nem arról van szó, hogy megszüntetjük a zöld megállapodást vagy az alapvető szociális garanciákat, és nem is arról, hogy Európát az USA-hoz hasonlóvá tegyük, hanem a bürokrácia csökkentéséről, mivel az senkinek sem kedvez.

3.2.6. Bár az újraiparosítás új munkahelyeket teremthet, a technológiai fejlődésből fakadó elbocsátásokhoz is vezethet, ahol az automatizálás és a fejlett technológiák bizonyos típusú munkaerő helyébe léphetnek. E probléma kezeléséhez az átképzésre és a szociálpolitikára vonatkozó egyedi programokra lesz szükség.

3.2.7. Ahogy az iparágak versenyképesebbé válnak, egyre nagyobb lehet a nyomás a globális versenytársak részéről. A versenyelőny fenntartásához folyamatos innovációs és beruházási erőfeszítésekre lesz szükség.

([15]) Az egységes piacról és a versenyképességről szóló 2025. évi éves jelentés, 2025, Európai Bizottság.

3.2.8. A részvételen alapuló megközelítés biztosítása érdekében a szociális párbeszédet és ezen belül a kollektív tárgyalásokat be kell építeni az újraiparosítási folyamatba. A munkáltatóknak és a munkavállalóknak el kell kötelezniük magukat olyan versenyképes képzési programok létrehozása és megvalósítása mellett, amelyek kollektív tárgyalások és vállalati szintű munkavállalói részvétel révén előmozdítják az ipari, a társadalmi és a területi kohéziót. Az új társadalmi szerződésnek figyelembe kell vennie a szervezett civil társadalmat, a fiatalok véleményét, és különösen az átmenetek által leginkább érintett régiókat is.

3.3. Az ipar szerepe az innováció és a hozzáadott értéket képviselő szolgáltatások hajtóerejeként:

3.3.1. Az ipar kulcsfontosságú Európa újraiparosításához, mivel előmozdítja a gazdasági növekedést, az innovációt és a fenntarthatóságot. Támogatja a nagy értékű szolgáltatások fejlesztését, enyhíti a megélhetési válságot és ellensúlyozza az ipar leépítését azáltal, hogy ösztönzi a további innovációt, újjáéleszti a helyi gazdaságokat, munkahelyeket teremt és ösztönzi, hogy a lakosság megmaradjon az ipari területeken:

3.3.2. Az ipar az **innováció** egyik fő mozgatórugója, és gyakran vezető szerepet tölt be az új technológiák és folyamatok kutatásában és fejlesztésében. Ez az innováció más ágazatokra is átterjedhet, előmozdítva a folyamatos fejlődés és a technológiai fejlődés kultúráját.

3.3.3. Az ipar gyakran olyan **hozzáadott értéket képviselő szolgáltatásokat** mozdít elő, amelyek javítják a teljes értékláncot. A fejlett gyártási technikáktól az értékesítés utáni szolgáltatásokig minden idetartozik, ami segíti a termelési költségek csökkentését, valamint jobb minőségű termékeket és nagyobb fogyasztói elégedettséget eredményez.

3.3.4. Az ipari munkahelyek, különösen a csúcstechnológiai és a fejlett feldolgozóipari ágazatokban, jellemzően **magasabb béreket kínálnak**, mint a szolgáltatási ágazat számos munkahelye. Ez hozzájárulhat az életszínvonal javításához és a jövedelmi egyenlőtlenségek csökkentéséhez.

3.3.5. Az ipari ágazat jelentős lehetőségeket kínál a **szakmai fejlődésre** és a szakmai előmenetelre. A munkavállalók élvezhetik a folyamatos tanulás, a készségfejlesztés és a magasabb szintű pozíciókba való átlépés előnyeit.

Brüsszel, 2025. június 18.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Oliver RÖPKE